

Mál nr. 1/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 3. janúar 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 2. febrúar 2023, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi hinn 20. júlí 2021 slasast við störf sín hjá X. Slysið varð með þeim hætti að M var að tengja landrafmagn fyrir bát sem staddur var í dráttarbraut hjá X þegar hann fékk rafstraum í höndina. Vegna þessa hefur M gert kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu X hjá V sem hafnaði bótaskyldu með tölvupósti dags. 25. október 2022. M byggir kröfu sína á því að X beri, sem vinnuveitandi hans, skaðabótaábyrgð á slysi hans á grundvelli meginreglu íslensks skaðabótaréttar um vinnuveitendaábyrgð og sakarreglunnar, þar sem slysið hafi orðið vegna mistaka ótilgreinds starfsmanns. Jafnframt telur M að X hafi brotið gegn tilgreindum ákvæðum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum ásamt reglugerð 367/2009 um notkun tækja. Þannig hafi ótilgreindur starfsmaður X gleymt að taka tengil vegna landteningar úr sambandi, sem varð til þess að snúran slitnaði úr tenglinum. Þetta varð til þess að vírarnir og járnin voru berskjölduð í tenglinum og M fær þannig rafstraum við snertingu þeirra. Bendir M einnig á að slysið var ekki tilkynnt til Vinnueftirlitsins fyrr en 25. ágúst 2021 og voru því tildrög slyssins ekki rannsökuð af hálfu eftirlitsins. Vegna þess hafi engin rannsókn farið fram á tildrögum slyssins og verður X því látið bera hallan af mögulegum sönnunarskorti um þau atriði sem geta haft áhrif á sakarmat og eru talin óljós. Slysið hafi ekki verið vegna óaðgæslu M enda ekki innan verkahring hans að gæta að því að rafmagnssnúran væri tekin úr sambandi og komið fyrir á öruggan hátt fyrir sjósetningu. Það var í verkahring þess starfsmanns sem slakaði niður skipinu og mátti M treysta því að verklaginu hafi verið fylgt þegar hann var beðinn um að tengja næsta bát við landrafmagn.

V hefur hafnað bótaskyldu úr frjálsri ábyrgðartryggingu X vegna slyssins á grundvelli þess að M hafi ekki sýnt fram á að slys hans verði rakið til saknæmra mistaka annarra starfsmanna X eða saknæms vanbúnaðar sem X gat borið ábyrgð á gagnvart M. Samkvæmt upplýsingum frá X vissi enginn starfsmaður af því fyrir slysið að vírarnir hefðu dregist úr hulsunni. Líklega hafi þetta gerst sama dag eða daginn áður. Ef einhver hefði átt að vita það þá var það M sjálfur þar sem hann hafði fyrr þennan sama dag og daginn áður unnið við að setja niður báta í sömu dráttarbraut. Litið var á slysið sem minniháttar enda hafi M haldið áfram vinnu eftir slysið, skroppið á heilsugæslu til að láta kíkja á sig en svo komið aftur og klárað vinnudaginn. Því hafi ekki verið ástæða til að kalla til Vinnueftirlitið innan sólarhrings frá slysi eins og áskilið er í 79. gr. laga nr. 46/1980. Vísar V máli sínu til stuðnings til dóms Hæstaréttar í máli nr. 121/2014 og dóms Héraðsdóms Reykjavíkur í máli E-4296/2020.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu X hjá V. Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings. Samkvæmt gögnum málsins eru engin skýr gögn um að M hafi orðið óvinnufær af völdum slyssins. Er því ekki efni til að leggja sönnunarbyrði á X um atvik sem kunna að hafa átt þátt í því að slysið varð en teljast óupplýst eða óljós. Ber M því sönnunarbyrði um það að líkamstjón hans verði rakið til saknæmra og ólögðra athafna eða athafnaleysis X, starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem X ber ábyrgð á. Hefur M ekki sýnt fram á að ótilgreindur starfsmaður X hafi sýnt af sér saknæma háttsemi sem leiddi til þess að M slasaðist. Einnig hefur M ekki sýnt fram á að starfsmenn X hafi vitað að vírar og járn væru berskjölduð

í tenglinum fyrir slys það sem hér ræðir. Er því að mati nefndarinnar ósannað að slysið sé að rekja til saknæmrar háttsemi starfsmanna X. M á því ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 28. febrúar 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir